

— Sebevražda krajaneky. Paní Anna Kostková, manželka krajan Josefa Kostky z Brainard, přijela se svým manželem v úterý odpoledne do Omahy a odebrala se ke svým známým Mrkvičkovým na 15. a William ul. Paní Kostková trápila se již delší dobu pro nízkou pomluku a klepy o ní lidmi špatnými neprávem rozšiřované a když paní Mrkvičková odešla pro nějaké zákusky, odebrala se paní Kostková nahoru do světnice, kde se zamkla a chopivši se břitvy, podřezala si krk a v zápětí levé ruky. Když se pan Kostka vrátil a chtěl se dostat do světnice, musel se tam dobýt a zde se jim zjevila děsná podivná — na zemi v tratlišti krve ležela jeho manželka mrtvá. Mrtvola byla odvezena koroněrem, který bude odbývat nad ní inquest u pohrobku p. Jandy ve středu ve 4 hod. odpo. Dr. Sedláček byl povolán.

ČESKÝM RODIČŮM!

Do české Svobod. školy zdejší přihlásila se v posledních týdnech řada nových dětí, s nimiž nutno jest počítati vyučování mateřskému jazyku a zvláště českému čtení od základů. Z té příčiny usnesl se Sbor Zástupců Č. S. S., aby zřízeno bylo zvláštní oddělení pro začátečníky. Usnesení toto oznamuje Sbor Zástupců českým rodičům a doufá, že všichni upřímní krajané, kteří považují za správné, aby děti jejich v lahodné mluvě mateřské řádně se vzdělaly, přihlásí je k návštěvě České Svobod. školy, což může se státi každou sobotu od 1 do 3 hodin odpoledne v místnosti školy. Vyučování účastníci se mohou všechny děti, které navštěvují školy veřejné, bez ohledu na stáří. — Není správně čekati, až bude dítě starší; jest naopak známo, že v mládí jest mysl dětská nejchopnější, aby nové poznatky přijímala a v paměť ukládala. Látka české škole vyměřena jest velice obšířná a není možno, aby dítě po dvou nebo třileté návštěvě mohlo vykazati uspokojivý prospěch. Je tudíž povinností rodičů, aby děti své rozumným slovem záhy pohrnili k použití příležitosti k dokonalému naučení se jazyku mateřskému. Necht' není tedy jednoho dítěte českých rodičů, které by plně a svědomitě českou školu nenavštěvovalo. Sbor Zástupců přičiňuje se co nejsvědomitěji o zdar české školy a nepřestane si nic více, než aby byl v této své snaze i se strany rodičů přiměřeně podporován. — Za Sbor Zást. Č. S. S. — S. Rokosek, před.

PŘÁTELŮM ČESKÉHO ZPĚVU.

Smušený pěvecký sbor "Lyra", nejstarší sdružení českých pěvců v Omaze, zahájil po delší přestávce v minulých dnech opět pravidelnou činnost a koná svá pěvecká cvičení každý pátek o 8. hod. večer v síni p. V. Tesaře (Metzově) na již. 13. ul. Jest za jisté došed v dobré paměti činnost tohoto spolku, který po dlouhá léta dbal jen toho, aby pěstoval českou píseň. Tento úkol oddal spolek sledovati i v budoucnosti, neboť český zpěv jest hoden toho, aby věnována mu byla péče nejsvědomitější. Výbor spolku jest přesvědčen, že mezi krajané jest mnoho dobrých pěvců, kteří by rozhořnutí mohli řadu členů, čím by úkol spolku pěveckého tím úspěšněji mohl býti plněn. Z toho důvodu obrací se ku všem milovníkům a přátelům české písně se žádostí, aby přihlásili se ku společné práci, která v životě národním i společenském zaujímalá vždy jedno z předních míst. Přihlášky nových členů přijímají se každý pátek v době cvičení. Mnoho to možno se přihlásiti i u všech úředníků a členů spolku. — Sdíláte-li se přátelstvím k tomu, kdo hosté a jestě že budete i na další rádi zpěv navštěvovati. Výbor p. v. sboru Lyra.

Památce velikána srdce a charakteru.

Budíž posvátnou památkou člověka — nic více než člověka — tak jak jej před věky největší z velikých, chudého tesaře syn představoval. Památka titána, více než ducha a slova, titána hrouel lásky pro zbledované, pode jhem tyranů upířel, bíčované a vražděné bratry, jejich jediným zločinem — zločinem nezaviněným — byla barva jejich pleti, což stačilo za důvod čeniti jej méně než domácí dobytec.

Bud' posvátnou památkou hrdiny, jenž bez meče, bez přílby a krunýče, leč přece s výzbrojí mcnou, pevnějším nad ocel kalenou, účinnějším nad rány dělové — obrněn nekonečnou nezástnou a bezpříkladnou láskou, vyvedl bratry z otroctví.

Kdykoli nadešli se synové člověka pro velikou a vznešenou myšlénku, která je hnala krvácející a umíratí na poli válečném, vždy ohlíželi se po některém ze svého stědu, na něhož by složili břemeno vědomství, a ač každý jednotlivec stejně sálal svatým zápalem, ochoten položit na oltář svaté věci statky a život svůj, přece jen výsledky všech obětí a ovoce jejich spočinulo na bedrách jednoho muže, v němž ta která idea nalezla reprezentanta. K němu všichni ostatní pohlíželi jako ku osobě toho, pročež táhli v boj, čemu oběti přinášeli.

Když lidstvo táhne na bojisté, když se ubíralo do krajín neznámých a do moří nevyzkoumaných v obavě, že spadnou přes okraj světa, vždy se našlo dosti těch, kteří přijati mohli na svá bedra břemeno vědomství a zásluhu úspěchu.

Však ve svých největších potřebách duševních, když srdce lidské krvácející křivdu spáchanou, kdy duše lká a kvílí v nezměrném bolu nad svou nemožností a bezmocností strhnouti okovy, které jí vložili — tu narně ohlíží se po někom, kdo by jí vedl, kdo by se chtěl státi osobněm lidského žalu a bolu.

Dějiny lidstva ukazují nám jasně několik takových mužů, kteří přišli v dobách nehorších, aby přijali na sebe břemeno a zosobnili tužbu trpícího člověka, jeho srdce bylo dost velké, aby pojalo všechno ten bol poroběných a jejich duše dosti vznešená, by vyvítila a pochopila celé to bezmocné zoufalství, jimž otrok pokoušel se přetřhnouti řetězy. Když ujařmily člověk kvílel v nejhorší porobě,

tu čes od času byli mu poslání lidé, kteří hlásali jeho vykoupění. Oni sami trpěli nevýslovně více než ostatní, poněvadž vše, co bylo v nich dobrým bylo rozdíráno a uráženo lidským utrpením a křivdou páchanou na ubohých zotročených bratřech. Oni trpěli více a za všechny, poněvadž byli lepšími než svět, ve kterém žili, větší než jejich poslání a citlivější než jejich okolí. Oni nezměrnou láskou a silou svého charakteru stáli se vůdci těch ubohých a přijali na sebe zosobněn cíť a tužbu člověka trpícího a odpověděli k výkřiku uražené lidskosti. Reprezentující city millionů — jejich společnou silou, koncentrovanou a vrcholící v jejich vlastním velikém charakteru, a velikosti lásky srdce, rozráželi pouta otroků a bédnému a utlačovanému přinášeli rovnost — a svobodu.

Tisícové a snad miliony lidí nasmáhali se učiniti totéž, třáslí se mocnou touhou tak i za cenu svého života, ale byli bezmocni. Ale vzrůel jim velikán, jenž v sobě soustředil všechn ten bol, všechno to zoufalství a všechn tu sílu trhajelí okovy — a jediným slovem, jediným skřetnutím pera rozrázil jámo otroka —

Historie jest plán jmen slavných vojevůdců a velikánů duha — ale nad všemi jako obří třel vysoko postavy velikánů charakteru, velikánů srdce. To jest tajemství lidské duše.

Dnes stojí zasazen v nád. herném mramorovém mauzoleu — kterém kolem něho bylo postaveno, aby na věky byl zachován jako Betlehem svobody a lásky. Tam spatřilo světlo světa dítě, jemuž bylo určeno trpěti bol za jiné — a jemuž uloženo za úkol, aby rozřátl pouta otroka a zachoval svobodu a celistvost své vlasti. — Aby jí očistil od hnusného otroctví, sjednotil a učinil jednou velikou zemí svobody a rovnosti všech svých synů a zástitou svobody národů jiných.

On obemkl celý kontinent svou velikou duší a svou nezměrnou láskou k trpícímu lidstvu. Tisícové a tisícové čerpali z jeho lásky a jeho síly odvahu k boji, pevnost v utrpení — a znovu a znovu zvedali mrahařelí na bitevním poli své hlavy, aby posledním dechem poslali pozdrav mužů, který — ne slovy — ne zlatem — ale velikostí své duše a silou svého charakteru je nadehnul, aby s úsměvem na rtech umírali za to nejvznešenější a nejkrásnější, za to slovák u mrtví může — za svobodu jiných.

Kdo byl ten muž, jehož jméno ozývá se dnes po celém světě — jehož památka rok od roku vtláčuje slzy v oči tisíců silných a mužných lidí? Kdo jest ten velikán, jenž zářil jak ohněm v korunně lidstva — sustiňuje svou zář všemhry krále a vláde? Chudil by drvoštep boz vadělán, jehož srdce kvácelo moč utrpením jiných lidí, člověk prostých mra- vě, neohlédnué tváře — ale tak veliké lásky v srdci a tak velké síly charakteru, že objímal celý svět — velikán duše, velikán lidskosti — Abraham Lincoln.

Z OMAHY.

Již několik neděl napřed psali jsme (upřímně se přiznáme) novinářské puffy nad obyčej delší a vřelejší, trochu z naší redak-torské povinnosti, trochu ze zájmu k divadelní hře a trochu také z lásky ku ušlechtilé snaze sociální sekce K. H. Borovský o chystaném představení Jiráskovy "Lucerny". A tu, ač jsme obecnstvu slibovali mimořádný požitek, sami jsme kolísali v pochybách, že by tak malé těleso, jakým se nám Dram. Odbor soc. sekce zdál, bylo s to vyhověti všem nesmírným požadavkům výpravy této znamenité divadelní hry. I z jiných stran slyšeli jsme vážné hlasy pochybné úspěchu divadla, a proto necht' se nikdo nedívá, že průběhem nedělního představení "Lucerny" byli jsme jako s nebe spadli. To, co nám v neděli Dram. Odbor podal, byl výkon přímo znamenitý a máe novinářské puffy za výsledkem hry až nápadně pokulhávaly. Nedělním představením dokázali naši čestí socialisté, co zmůže nezistná a obětavá láska k věci. Členy odboru lze považovati za disciplinovanou armádu, která ne z pouhé poslušnosti k svému vůdci, nýbrž z lásky planoucí v srdci každého jednotlivce se podřídí a s příkladnou ochotou obětuje všechn svůj volný čas a pohodlí jednomu společnému zájmu, jímž jest vzdělání dělného lidu. Nedělní představení znamenalo pro sociální demokracii zřejmě morální úspěch dosud nebývalý, a v čestné řadě její gratulantů stojíme i my. Tentokrát nemožno psáti, že z účinkujících zvláště se nám zamlouval ten nebo onen; v neděli byl každý herec na svém místě s úlohou do detailu propracovanou a místy až k obdivu strhující. Věru, že nelicoměrně a z četných znalců divadla, kteří byli mezi diváky, nám všichni dají za pravdu, když řekneme, že ještě ani jediné divadlo v české Omaze nebylo tak krásně sehráno, jako nedělní "Lucerna". Výprava kusu byla na těsné poměry jeviště až k neuvěření zdařilá a maskování bezvadné. O výpravu má hlavní zásluhu soudruh Urban, jehož příkladná horlivost a sebeobětování bylo odměněno uznávanými a vděčnými členy odboru. Jménem odboru soudružka M. Kunešova poděkovala mu na jevišti několika dojemnými slovy a odevzdala mu čestný dar — zlatý řetěz k hodin-kám. Představení se činně účastnili a nejvyšší chvály zasluhují následující: paní Marie Kružíková, pánové I. Hladík, K. Zima, V. Urban, slečna Jindra Pechoušková, pánové V. Kugler, V. Sklenička, Boh. Werner, A. Učeň, I. Kohl, paní M. Kunešová, pánové I. Wackerman, Fr. Pardubský, Karel Laciná (Herrgott!), J. Brejcha, A. Gogela, pí. M. Rychnovská, pánové K. Janík, Fr. Janík a všichni ostatní na programu jménem provedení úředníci, farrář, rychtář, družice, Hejkal, lesní panny, dřevaři. Těm všem děkujeme jménem obecnstva za překrásný požitek nedělního večera. Dvorná Sokola byla zaplněna do posledního místa; galerie a vedlejší místnosti byly přeplně-

ny a možno směle říci, že tak ohromnou návštěvu sokolská síň dosud co stojí nepamatuje. V meziaktí byl obecnstvu představen český atlet a český přeborník řecko-finského zápasu pan Josef Šmejkal, který se stavěl v Omaze na cestě do Crete, kde v pondělí podstoupiti měl zápas již s osmařvacím americkým protivníkem. S rampy jeviště vyzval manager Šmejkalův zdejšího zápasníka pana Hokufa, aby se přihlásil, bude-li chtíti vejiti v zápas s p. Šmejkalem, a slibil mu vyhověti, jakmile se Šmejkal vrátí z New Yorku, kde jest v nejbližších dnech vázán k zápasu. Představení slavného zástupce české atletiky bylo provázeno nadšeným potleskem obecnstva. Mezi nedělními návštěvníky divadla bylo též mnoho krajanů ze So. Omahy, a proto byl zcela na místě appel pana Charvátka, který s divadelní rampy žádala omažské krajané, aby na oplátku zajeli si do South Omahy, kde v neděli, dne 25. února, bude se v Národním síni opakovati divadelní hra "Z českých mlýnů", a sice na všeobecnou žádost účastníků minulého představení. Právě se dozvídáme, že Dram. Odbor soc. sekce K. H. Borovský se rozhodl vyhověti předtým žádostem z českých kruhů na něj doléhajícím, a tak bude se Jiráskova "Lucerna" v neděli dne 10. března opakovati přes to, že překrásná výprava kusu vyžaduje velikých finančních obětí. Dram. Odbor doufá, že naše obecnstvo, které minulou neděli projevilo tak velký zájem na ušlechtilých snahách českého dělnictva, a které dojista bylo s provedením nedělního představení spokojeno, poskytne Dram. Odboru své pomocné ruky i při druhém představení "Lucerny" a čestně se dostaví. K přání a naději Dram. Odboru připojujeme se i my. Tedy na shledanou 10. března v Sokolovně.

— Omažské obecnstvo bude míti příležitost vyslechnouti zítřka, ve čtvrtek, dne 15. února, v auditoriu Y. W. C. A. na 17. a Howard ul., pětičlenné sdružení hudebních umělců českých, bratří Hrubých, jejichž umělecké výkony po nejpřednějších městech amerických vzbudily nelicené nadšení a obdiv. V minulém čísle jsme se již zmínili o tom, že mimo pěti bratřů, kteří zde zítřka budou koncertovati, jsou ještě dva bratři, sestra a otec Hrubých, kteří v celku tvoří celý znamenitý orchester, jenž se v nastávajícím jaru vydá na uměleckou cestu po všech hlavních evropských státech, aby tam šířil slávu jména českého. Zitřejší program bude obsahovati vedle těžkých klasičeských, též populární skladby. Koncert koná se, jak praveno, zítřka — ve čtvrtek — odpoledne a večer. Sedadla na odpolední představení 25 centů, vyhrazená 35c. Večer 50c a 75c. Členská vstupenka k večernímu představení 25c a 50c. Doufáme, že naši omažští krajané ukáží čestnou návštěvou koncertu pochopení pro umělecké snažení slavného českého kvinteta.

MAŠKARNÍ PLES
USPORÁDÁ
Těl. Jed. Sokol Omaha
v sobotu, dne 17. února 1912.
v Sokolovně, na 13. a Martha ulici.
6 Skvostných cen bude rozděleno 6
Nádherná dekorace a elektrickým osvětlením
Zač. v 8 hod. Vstupné maskování a nemark. 50c